

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

VII. De Humilitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

De humilitate. CAP. VII.

CLamat nobis diuina Scriptura, fratres
dicens: Omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur. Cùm hæc ergò dicit, ostendit nobis omnem exaltationem genus esse superbiæ: quod se cauere Propheta indicat, dicens: Domine, non est exaltatum cor meum, neque elati sunt oculi mei. Neque ambulauit in magnis, neque in mirabilibus super me. Sed quid? Si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam: sicut ablactatum est super matre sua, ita retribues in animam meam. Vndè, fratres, si summæ humilitatis volumus culmen attingere, & ad exaltationem illam cælestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire: actibus nostris ascendentibus scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam ei descendentes & ascendentes angeli monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille & ascensus à nobis intelligitur; nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in seculo: quæ humiliato corde, à Domino erigitur ad cælum. Latera enim huius scalæ, dicimus nostrum esse corpus & animam; in quæ latera diuersos gradus humilitatis vel disciplinæ euocatio diuina ascendendos inseruit.

Primus itaque humilitatis gradus est, si timorem Dei sibi ante oculos semper ponens, obliuionem omninò fugiat: & semper sit me-

Luc. 14.

Psalm. 130.

Psalm. 130.

Genes. 28.

Grad. I.

An rectè hi
12. gradus
assignentur
à D. Bene-
dicto qua-
rit S. Tho.
2. 2. quest.
161. art. 6.

mor omnium quæ præcepit Deus: vt qualiter
contenentes Deum, in gehennâ pro peccatis
incidunt: & vitam æternam, quæ timētibus
Deum præparata est, animo suo semper re-
uoluat. Et custodiens se omni hora à peccatis
& vitiis, id est, cogitationū, linguæ, oculo-
rum, manuum, pedum, vel voluntatis pro-
priae: sed & desideria carnis amputare festi-
net.

Æstimet se homo de cœlis semper à Deo
respici omni hora: & facta sua in omni loco
ab aspectu diuinitatis videri, & ab angelis
Deo omni hora renunciari. Demonstrat no-
bis hoc Propheta, cū in cogitationibus no-
stris ita Deum semper præsentem ostendit,
dicens: Scrutans corda & renes Deus. Et i-
terum: Dominus nouit cogitationes homi-
num, quoniam vanæ sunt. Et idem dicit: In-
tellexisti cogitationes meas à longè: & Quia
cogitatio hominis confitebitur tibi. Nam vt
solicitus sit circa cogitationes suas peruersas,
dicat semper * vtilis frater in corde suo: Tūc
ero immaculatus coram eo, si obseruauero
me ab iniquitate mea. Volūtatē verò pro-
prium ita facere prohibemur, cū dicit Scri-
ptura nobis: Et à voluntatibus tuis auertere.
Et iterum: Rogamus Deum in oratione, vt
fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergo
meritò non facere nostram voluntatem: cū
caueamus illud, quod dicit sancta Scriptura:
Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ;
quarum finis vsque ad profundum inferni
demergit. Et cū item caueamus illud, quod

Psal. 7.

Psam. 93.

Psal. 138.

Psal. 75.

* *humilis.*

Psal. 17.

Eccles. 28.

Matth. 6.

Prov. 16.

de

de negligentibus dictum est: Corrupti sunt,
& abominabiles facti sunt in voluptatibus
suis. In desideriis verò carnis ita nobis Deum
credamus semper esse præsentem, cum dicit
Propheta Domino: Ante te est omne desi-
derium meum. Cauendum ergo ideo malū
desiderium; quia mors secus introitum de-
lectationis posita est. Vnde Scriptura præci-
pit, dicens: Post concupiscentias tuas non e-
as. Ergo si oculi Domini speculantur bonos
& malos, & Dominus de cælo semper respi-
cit super filios hominum, ut videat si est in-
telligens, aut requirens Deum: & si ab ange-
lis nobis deputatis quoditiè Domino factori
nostro opera nostra nunciantur; cauendum
est omni hora, fratres, sicut dicit in Psalmo
Propheta, ne nos declinantes in malum, &
inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, &
parcendo nobis in hoc tempore, (quia pius
est, & expectat nos conuerti in melius) dicat
nobis in futuro: Hæc fecisti, & tacui.

*Psalm. 52.**Psalm. 37.**Eccles. 18.**Psalm. 33.**Psalm. 52.**Psalm. 49.**Grad. II.*

Secundus humilitatis gradus est, si propriam
quis non amans voluntatem, desideria
sua non delectetur implere: sed vocem illam
Domini factis imitetur, dicentis: Non veni
facere volūtatē meam, sed eius qui misit me.
Item dicit Scriptura: Voluntas habet pœnā.
& necessitas parit coronam.

*Ioan. 6.**Grad. III.*

Tertius gradus humilitatus est, ut quis pro
Dei amore, omni obedientia se subdat ma-
iori: imitans Dominum, de quo dicit Apo-
stolus: Factus est obediens vsque ad mortē.

Philip. 2.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa

Grad. IIII.

*Matth. 10.**Et 24.**Psalms 16.**Psalms 43.**Rom. 8.**Psal. 65.**Ibidem.**Matth. 5.**Luc. 6.**2. Cor. 11.**Grad. V.**Psal. 36.**Psalms. 105.*

obedientia duris & cōtrarijs rebus, vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacita cōscientia patientiam amplectatur: & sustinens, non lassescat vel discedat, dicente Scriptura: Qui perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum. Et ostendens fidelem pro Domino vniuersa etiam contraria sustinere debere; dicit ex persona etiam sufferentium. Propter te morte tota die afficimur, æstimati sumus vt oues occisionis. Et securi de spe retributionis diuinæ, subsequātur gaudentes, & dicentes: Sed in his omnibus superamus, propter eum qui dilexit nos. Et item alio loco Scriptura: Probasti nos, inquit Deus: igne nos examinasti, sicut igne examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum? posuisti tribulationes in dorso nostro. Et vt ostēdat sub Priore debere nos esse, subsequitur, dicens: Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptū Domini in aduersis & in iniurijs, per patientiam adimplentes, percussi in maxillam, præbent & aliam. Auferenti tunicam, dimittunt & pallium: angariati milliaro, vadant & duo: cum Paulo Apostolo falso fratres sustinent, & persecutionem: & maledicentes se, benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo adueniētes, vel mala à se absconsè cōmissa, per humilem cōfessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re Scriptura, dicens: Reuela Domino viam tuam, & spera in eum. Et item

dicit.

dicit: Cōfitemini Domino quoniam bonus, quoniam in seculū misericordia eius. Et item Propheta: Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas nō operui. Dixi, pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino: & tu remisisti impietatem cordis mei.

Psal. 31.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate vel extremitate contentus sit Monachus: Et ad omnia quæ sibi iniunguntur, velut operarium malum & indignum se iudicet, dicens cum Propheta: Ad nihilum redactus sum, & nesciui: vt iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Grad. VI.

Septimus humilitatis gradus est, si omnibus se inferiorem & viliorem, non solum sua lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicens cum Propheta: Ego autem sum vermis, & nō homo: opprobrium hominum, & abiectio plebi: exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item: Bonum mihi, quod humiliasti me, vt discam mandata tua.

*Grad. VII.**Psal. 21.**Psal. 87.**Psal. 118.*

Octauus humilitatis gradus est si nihil agat Monachus, nisi quod communis monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Grad. VIII.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus; & taciturnitatem habens vsque ad interrogationem, non loquatur, monstrante scriptura: Quia in multiloquio non effugietur peccatū. Et quia vir linguosus non dirigitur super terram.

*Grad. IX.**Prov. 10.**Psal. 139.*

Decimus humilitatis gradus est, si nō sit facilis ac promptus in risu: quia scriptum est:

*Grad. X.**Eccles. 21.*

Stul-

Grad. XI.

Stultus in risu exaltat vocem suam.

Vndecimus humilitatis gradus est, si cum loquitur Monachus leniter & sine risu, humiliter cum grauitate vel pauca verba & rationabilia loquatur: & non sit clamorosus in voce, sicut scriptum est: Sapiens verbis innotescit paucis.

Grad. XII.

Duodecimus humilitatis gradus est: si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se, semper indicet, id est, in ope, in oratorio, in monasterio, in orto, in via, in agro: vel vbiunque sedens, ambulans, vel stans, inclinatio sit semper capite, defixis in terram aspectibus: reum se omni hora de peccatis suis existimans, iam se tremendo iudicio Dei presentari existimet: dicens sibi in corde semper illud, quod publicanus ille euangelicus, fixis in terram oculis,

Luc. 18.

dixit: Domine, non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad caelum. Et iterum cum

Psal. 118.

Propheta: Incuruatus & humiliatus sum usquequo. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus mox ad charitatem Dei perueniet illam, quae perfecta foras mittit timorem: per quam vniuersa, quae prius non sine formidine obseruabat, absque villo labore velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire: non iam timore gehennae, sed amore Christi, & consuetudine ipsa bona & delectatione virtutum, quae Dominus iam in operario suo mundo a vitiis & a peccatis, spiritu sancto dignabitur demonstrare.